

Σύνολο Ερωτήσεων 4

Οδηγίες

Δίδονται οι παρακάτω ασκήσεις (μέρος Α) και ερωτήσεις πολλαπλής επιλογής (μέρος Β) επί της ύλης των **Κεφαλαίων 8, 9 και 11** του βιβλίου. Για κάθε ερώτηση πολλαπλής επιλογής, προτείνονται 4 απαντήσεις, (α), (β), (γ) και (δ). Σημειώσατε *την καλύτερη* μ' ένα κύκλο. Για την αυτο-αξιολόγησή σας, αναρτώνται σε ξεχωριστό αρχείο και οι απαντήσεις στις ερωτήσεις πολλαπλής επιλογής. Κάντε το ίδιο και για τις 20 ερωτήσεις πολλαπλής επιλογής που δίδονται στο τέλος του κάθε κεφαλαίου του βιβλίου (οι απαντήσεις δίδονται στο τέλος του βιβλίου). Η εξάσκησή σας αυτή είναι **απαραίτητη** για την επιτυχία σας στις εξετάσεις.

A. Ασκήσεις

Κεφ. 8 του βιβλίου, όλες τις Ασκήσεις, 8.1-8.6.
Κεφ. 9 του βιβλίου, όλες τις Ασκήσεις, 9.1-9.9.
Κεφ. 11 του βιβλίου, όλες τις Ασκήσεις, 11.1-11.3.

B. Ερωτήσεις πολλαπλής επιλογής

B.1. Επί της ύλης του Κεφαλαίου 8 του βιβλίου:

1. Έστω ότι η εισοδηματική ελαστικότητα της συναρτήσεως ζήτησεως χρήματος είναι ίση με 1 και ότι το πραγματικό *ΑΕΠ* αυξάνεται με ρυθμό 2% ετησίως. Ποιος ετήσιος ρυθμός αύξησεως της προσφοράς χρήματος θα ήταν κατάλληλος για τη σταθερότητα του επιπέδου τιμών;

(α) -1% (β) 0% (γ) 1% (δ) 2%

2. Τί από τα ακόλουθα προκαλεί αύξηση της ταχύτητας κυκλοφορίας του χρήματος;

(α) η μείωση της συχνότητας με την οποία πληρώνονται οι μισθοί, π.χ. από «κάθε βδομάδα» σε «κάθε μήνα»
(β) η αύξηση της αποτελεσματικότητας του συστήματος πληρωμών
(γ) η αύξηση της προσφοράς χρήματος
(δ) μία μείωση στα επιτόκια

3. Οι επικριτές της ασκήσεως αντικυκλικής πολιτικής λέγουν ότι οι καθυστερήσεις με τις οποίες εμφανίζονται τα αποτελέσματα αυτής της πολιτικής

(α) δεν αποτελούν σοβαρό πρόβλημα, εφόσον καταλαβαίνουμε πώς λειτουργεί η οικονομία και μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε εξεζητημένα υποδείγματα για να προβλέψουμε με αρκετή ακρίβεια το ποσοστό ανεργίας
(β) δυσχεραίνουν την άσκηση αντικυκλικής πολιτικής, αλλά μπορούν να παρακαμφθούν από επιδέξιους χειριστές της εν λόγω πολιτικής
(γ) δημιουργούν τόσο σοβαρό πρόβλημα, ώστε θα ήταν προτιμότερη η χρήση σταθερών κανόνων
(δ) καθιστούν αδύνατη την άσκηση αντικυκλικής πολιτικής

4. Ο μονεταριστής Milton Friedman θα υπεστήριζε ότι

(α) η δημοσιονομική πολιτική πρέπει να χρησιμοποιείται για σταθεροποιητικούς σκοπούς
(β) η νομισματική πολιτική πρέπει να χρησιμοποιείται για σταθεροποιητικούς σκοπούς, ενώ ο κρατικός προϋπολογισμός πρέπει να ισοσκελίζεται κάθε χρόνο
(γ) η οικονομία είναι από τη φύση της ασταθής και γι αυτό πρέπει να ελέγχεται
(δ) η κεντρική τράπεζα πρέπει ν' ακολουθεί ένα κανόνα σταθερής αυξήσεως της προσφοράς χρήματος

5. Ως «δανειστής εσχάτης ανάγκης», η κεντρική τράπεζα πρέπει να
- (α) παρέχει στεγαστικά δάνεια στους φτωχούς
 - (β) παρέχει ρευστότητα στο τραπεζικό σύστημα όταν συμβαίνει τραπεζικός πανικός
 - (γ) δανείζει σε άτομα που μένουν σε περιοχές όπου δεν υπάρχουν εμπορικές τράπεζες
 - (δ) δανείζει σε υπανάπτυκτες χώρες των οποίων η κεντρική τράπεζα έκλεισε
6. Με όλα τα άλλα σταθερά, όσο περισσότερο ελαστική είναι η ζήτηση χρήματος ως προς το επιτόκιο τόσο
- (α) μικρότερη είναι η επίδραση της νομισματικής πολιτικής στις ιδιωτικές επενδύσεις
 - (β) μεγαλύτερη είναι η επίδραση της νομισματικής πολιτικής στο πραγματικό ΑΕΠ
 - (γ) μεγαλύτερη είναι η επίδραση της νομισματικής πολιτικής στις καθαρές εξαγωγές
 - (δ) μεγαλύτερη είναι η επίδραση της νομισματικής πολιτικής στην ιδιωτική κατανάλωση
7. Το κυριώτερο επιχείρημα των μονεταριστών κατά της διακριτικής πολιτικής και υπέρ της ασκήσεως μακροοικονομικής πολιτικής με βάση κάποιους κανόνες είναι ότι
- (α) όλα τα παρακάτω
 - (β) υπάρχει αβεβαιότητα ως προς τον κατάλληλο χρόνο και την κατάλληλη δόση της πολιτικής
 - (γ) ο ιδιωτικός τομέας της οικονομίας είναι γενικά ασταθής
 - (δ) οι τιμές των διαφορών πολλαπλασιαστών μπορούν να εκτιμηθούν με αρκετή ακρίβεια
8. Το κυριώτερο επιχείρημα των Κεϋνσιανών υπέρ της διακριτικής πολιτικής και κατά των κανόνων είναι ότι
- (α) όλα τα παρακάτω
 - (β) ο ιδιωτικός τομέας της οικονομίας είναι γενικά ευσταθής
 - (γ) οι νομισματικές αρχές έχουν περισσότερες πληροφορίες απ' ό,τι ο ιδιωτικός τομέας, οπότε μπορούν ν' αντιμετωπίσουν πιο αποτελεσματικά τις διάφορες διαταραχές
 - (δ) οι τιμές των διαφορών πολλαπλασιαστών δεν μπορούν να εκτιμηθούν με ακρίβεια
9. Η υπόθεση των μονεταριστών ότι η συνάρτηση ζήτησεως χρήματος εξαρτάται από το μόνιμο (και όχι από το τρέχον) εισόδημα ενισχύει την άποψη ότι
- (α) πρόκειται για μία σχετικά σταθερή συνάρτηση
 - (β) η ελαστικότητα της ζήτησεως χρήματος ως προς το επιτόκιο είναι μικρή
 - (γ) πρέπει να ασκείται διακριτική νομισματική πολιτική
 - (δ) η συμπεριφορά της ταχύτητας κυκλοφορίας του χρήματος είναι αντικυκλική
10. Το επιχείρημα του M. Friedman ότι ο ανταγωνισμός μεταξύ των τραπεζών θα τείνει να κρατεί σταθερή τη διαφορά μεταξύ της αποδόσεως των ομολογιών και της αποδόσεως του χρήματος ($i_b - i_m$) σημαίνει
- (α) τίποτε από τα παρακάτω
 - (β) ότι οι μεταβολές στα επιτόκια ασκούν μεγάλη επίδραση στη ζητούμενη ποσότητα χρήματος
 - (γ) ότι οι μεταβολές στα επιτόκια ασκούν μικρή επίδραση στη ζητούμενη ποσότητα χρήματος
 - (δ) ότι οι μεταβολές στο εισόδημα ασκούν μεγάλη επίδραση στη ζητούμενη ποσότητα χρήματος

B.2. Επί της ύλης του Κεφαλαίου 9 του βιβλίου:

11. Όταν οι προσδοκίες μελλοντικών τιμών των οικονομικών μεταβλητών διαμορφώνονται ορθολογικά,
- (α) οι προβλέψεις παράγονται από εξεζητημένα μακροοικονομικά υποδείγματα
 - (β) οι προβλέψεις είναι πάντοτε σωστές
 - (γ) οι προβλέψεις δεν είναι συστηματικά εσφαλμένες
 - (δ) τα σφάλματα προβλέψεως είναι για πολλά έτη θετικά, κατόπιν γίνονται για πολλά έτη αρνητικά
12. Έστω u = ποσοστό ανεργίας και u_f = «φυσικό ποσοστό ανεργίας». Η βραχυχρόνια καμπύλη Phillips
- (α) είναι κάθετη στο σημείο όπου $u = u_f$ όταν οι προσδοκίες προσαρμόζονται αργά
 - (β) είναι κάθετη στο σημείο όπου $u = u_f$ όταν υπάρχουν συμβάσεις εργασίας στην οικονομία
 - (γ) θα μετατοπισθεί προς τα δεξιά αν αυξηθεί ο αναμενόμενος ρυθμός πληθωρισμού
 - (δ) θα έχει αρνητική κλίση αν συντρέχουν οι ακόλουθες προϋποθέσεις: (1) τέλεια πρόγνωση, (2) αξιοπιστία πολιτικής και (3) απουσία ακαμψιών, όπως π.χ. συμβάσεων εργασίας

- 13.** Αν εφαρμοσθεί η πρόταση της σχολής του Σικάγου που λέγει ότι οι εμπορικές τράπεζες να κρατούν ως αποθεματικά το 100% των καταθέσεων σ' αυτές, τότε
- (α) όλα τα παρακάτω
 - (β) θα καταργηθεί η δημιουργία χρήματος από τις εμπορικές τράπεζες
 - (γ) η κεντρική τράπεζα θα έχει το μονοπώλιο δημιουργίας χρήματος
 - (δ) η κεντρική τράπεζα θα έχει μεγαλύτερο έλεγχο του πληθωρισμού
- 14.** Χρησιμοποιώντας ετήσια στοιχεία, ο L. Ball εκτίμησε το μέσο δείκτη θυσίας (SR) για τις Η.Π.Α. ως 2,30. Αυτό σημαίνει ότι, αν οι Η.Π.Α. εφαρμόσουν αντιπληθωριστική πολιτική, τότε
- (α) τίποτε από τα παρακάτω
 - (β) για κάθε μείωση του ρυθμού πληθωρισμού κατά μία ποσοστιαία μονάδα θα υπάρξει συνολική απώλεια προϊόντος κατά 2,30 ποσοστιαίες μονάδες σε σχέση με το δυνητικό προϊόν
 - (γ) το προϊόν θα μειωθεί κατά 2,30% κατά την πρώτη χρονική περίοδο εφαρμογής της πολιτικής
 - (δ) το προϊόν θ' αυξηθεί κατά 2,30% κατά την πρώτη χρονική περίοδο εφαρμογής της πολιτικής
- 15.** Οι οικονομολόγοι που υιοθετούν την υπόθεση των ορθολογικών προσδοκιών υποστηρίζουν αποφασιστικές αντιπληθωριστικές πολιτικές διότι
- (α) δεν νοιάζονται για το κόστος της ανεργίας
 - (β) εκτιμούν ότι το κόστος της ανεργίας που θα έχει μία αντιπληθωριστική πολιτική, αν η τελευταία υλοποιηθεί σύμφωνα με τις οδηγίες τους, θα είναι ελάχιστο
 - (γ) εκτιμούν ότι το κόστος του πληθωρισμού υπερβαίνει το κόστος της ανεργίας
 - (δ) θέλουν ένα ποσοστό ανεργίας μεγαλύτερο του «φυσικού», για ν' ασκούν αντι-κυκλική πολιτική
- 16.** Αν κατά το χρόνο που διαμορφώνεται η προσδοκία για τον πληθωρισμό κάποιες πληροφορίες ήταν μεν διαθέσιμες, αλλά το κόστος της αποκτήσεως και της επεξεργασίας των θεωρήθηκε πολύ υψηλό σε σχέση με το όφελος που θα προέκυπτε από αυτές, οπότε αγνοήθηκαν, τότε η προσδοκία είναι
- (α) τίποτε από τα παρακάτω
 - (β) ορθολογική
 - (γ) μη ορθολογική
 - (δ) στατική ή αφελής
- 17.** Σύμφωνα με τη συνθήκη αποτελεσματικότητας των αγορών, αν προκύψει μία πληροφορία που οδηγεί στο κέρδος και δεν έχει χρησιμοποιηθεί ακόμη, τότε
- (α) τίποτε από τα παρακάτω
 - (β) θα παραμείνει απαρατήρητη για ένα αρκετά μεγάλο χρονικό διάστημα
 - (γ) πολύ σύντομα κάποιος θα βρεθεί να την εκμεταλλευθεί
 - (δ) αυτό σημαίνει ότι η απόκτησή της ή/και η επεξεργασία της κοστίζουν πολύ
- 18.** Μία κριτική της θεωρίας των προσαρμοζομένων προσδοκιών (AE) είναι ότι
- (α) αγνοεί το γεγονός ότι για τη διαμόρφωση μίας προσδοκίας για το ρυθμό πληθωρισμού (π_t) δεν χρησιμοποιούνται μόνο παρελθούσες τιμές του π_t , αλλά περισσότερες πληροφορίες
 - (β) η απόκτηση και η επεξεργασία πληροφοριών κοστίζει
 - (γ) τα υποδείγματα που ενσωματώνουν την υπόθεση AE δεν έχουν προβλεπτική ικανότητα
 - (δ) τίποτε από τα παραπάνω
- 19.** Η παραδοσιακή άποψη για τη μείωση του πληθωρισμού είναι
- (α) τίποτε από τα παρακάτω
 - (β) ότι πρέπει να γίνει βαθμιαία, διότι τότε κοστίζει λιγώτερο (σε όρους απώλειας προϊόντος)
 - (γ) ότι πρέπει να γίνει απότομα, διότι τότε κοστίζει λιγώτερο
 - (δ) ότι δεν κοστίζει πολύ, οπότε πρέπει πάντοτε να γίνεται
- 20.** Όταν η νομισματική αρχή είναι αξιόπιστη, τότε, σε σχέση με την περίπτωση που δεν θα ήταν αξιόπιστη, μία συγκεκριμένη αντιπληθωριστική της πολιτική αναμένεται να
- (α) έχει μικρότερο δείκτη θυσίας
 - (β) έχει μεγαλύτερο δείκτη θυσίας
 - (γ) διαρκέσει περισσότερο χρόνο
 - (δ) τίποτε από τα προηγούμενα

B.3. Επί της ύλης του Κεφαλαίου 11 του βιβλίου:

21. Υπό σύστημα σταθερών ισοτιμιών και υψηλής κινητικότητας διεθνών κεφαλαίων, ποιά πολιτική είναι αποτελεσματική στο να επηρεάσει το προϊόν, η νομισματική ή η δημοσιονομική;

- (α) η νομισματική (β) η δημοσιονομική (γ) και οι δύο (δ) καμμία

22. Σε μία ανοικτή οικονομία υπό σύστημα κυμαινομένων ισοτιμιών και χαμηλής κινητικότητας κεφαλαίων, μία αύξηση των αυτονόμων εξαγωγών, με όλα τα άλλα σταθερά, θα οδηγήσει σε

- (α) αύξηση του προϊόντος και του επιπέδου τιμών και ανατίμηση του εγχωρίου νομίσματος
(β) μείωση του προϊόντος και του επιπέδου τιμών και υποτίμηση του εγχωρίου νομίσματος
(γ) αύξηση του προϊόντος και του επιπέδου τιμών και υποτίμηση του εγχωρίου νομίσματος
(δ) αύξηση του προϊόντος, μείωση του επιπέδου τιμών και υποτίμηση του εγχωρίου νομίσματος

23. Σε μία ανοικτή οικονομία υπό σύστημα σταθερών ισοτιμιών και υψηλής κινητικότητας κεφαλαίων, μία μείωση των αυτονόμων εξαγωγών, με όλα τα άλλα σταθερά, θα οδηγήσει σε

- (α) τίποτε από τα παρακάτω
(β) μείωση του προϊόντος και του επιπέδου τιμών
(γ) αύξηση του προϊόντος και του επιπέδου τιμών
(δ) αύξηση του προϊόντος και μείωση του επιπέδου τιμών

24. Σε μία ανοικτή οικονομία υπό σύστημα κυμαινομένων ισοτιμιών και υψηλής κινητικότητας κεφαλαίων, θα ήταν σχεδόν ανόητο η κυβέρνηση (I) ν' ασκήσει επεκτατική νομισματική πολιτική για να βγάλει την οικονομία από μία ύφεση ή (II) ν' ασκήσει συσταλτική δημοσιονομική πολιτική για να μειώσει τις τιμές

- (α) I και II (β) I, αλλά όχι II (γ) II, αλλά όχι I (δ) ούτε I ούτε II

25. Σε μία ανοικτή οικονομία υπό σύστημα σταθερών ισοτιμιών και υψηλής κινητικότητας κεφαλαίων, θα ήταν σχεδόν ανόητο η κυβέρνηση (I) ν' ασκήσει επεκτατική δημοσιονομική πολιτική για να βγάλει την οικονομία από μία ύφεση ή (II) ν' ασκήσει συσταλτική νομισματική πολιτική για να μειώσει τις τιμές

- (α) I και II (β) I, αλλά όχι II (γ) II, αλλά όχι I (δ) ούτε I ούτε II

26. Σε μία ανοικτή οικονομία υπό σύστημα σταθερών ισοτιμιών και υψηλής κινητικότητας κεφαλαίων, θα ήταν σχεδόν ανόητο η κυβέρνηση (I) ν' ασκήσει επεκτατική νομισματική πολιτική για να βγάλει την οικονομία από μία ύφεση ή (II) ν' ασκήσει συσταλτική δημοσιονομική πολιτική για να μειώσει τις τιμές

- (α) I και II (β) I, αλλά όχι II (γ) II, αλλά όχι I (δ) ούτε I ούτε II

27. Σε μία ανοικτή οικονομία υπό σύστημα κυμαινομένων ισοτιμιών και υψηλής κινητικότητας κεφαλαίων, θα ήταν σχεδόν ανόητο η κυβέρνηση (I) ν' ασκήσει επεκτατική δημοσιονομική πολιτική για να βγάλει την οικονομία από μία ύφεση ή (II) ν' ασκήσει συσταλτική δημοσιονομική πολιτική για να μειώσει τις τιμές

- (α) I και II (β) I, αλλά όχι II (γ) II, αλλά όχι I (δ) ούτε I ούτε II

28. Σ' ένα σύστημα σταθερών ισοτιμιών και υψηλής κινητικότητας των διεθνών κεφαλαίων, αν η κεντρική τράπεζα μίας χώρας που έχει έλλειμμα στο ισοζύγιο πληρωμών προσπαθεί με πολιτική «στεριώσεως» να κρατήσει το επιτόκιο χαμηλότερο του ξένου, τότε

- (α) τίποτε από τα παρακάτω
(β) θα εξαντληθούν άδικα τα συναλλαγματικά της διαθέσιμα
(γ) θα λύσει ευκολότερα το πρόβλημα του ελλείμματος του ισοζυγίου πληρωμών
(δ) θα ενισχύσει τον αυτόματο μηχανισμό που διορθώνει τις ανισορροπίες στο ισοζύγιο πληρωμών

29. Μία μείωση του πραγματικού *AΕΠ* της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (Ε.Ε.), με όλα τα άλλα σταθερά, σε τι από τα ακόλουθα δύο αναμένεται να οδηγήσει, (I) μείωση των εισαγωγών της Ε.Ε. από τις Η.Π.Α. ή (II) μείωση του εισοδήματος στις Η.Π.Α.;

- (α) I και II (β) I, αλλά όχι II (γ) II, αλλά όχι I (δ) ούτε I ούτε II

30. Όταν η κεντρική τράπεζα εφαρμόζει πολιτική «στεριώσεως» μετά από μία παρέμβασή της στην αγορά συναλλάγματος που ωδήγησε σε αύξηση των συναλλαγματικών διαθεσίμων, αυτό που κάνει είναι η _____ κρατικών ομολόγων στην ανοικτή αγορά, προκειμένου να εμποδίσει την _____ της προσφοράς χρήματος

- (α) πώληση, αύξηση (β) αγορά, αύξηση (γ) πώληση, μείωση (δ) αγορά, μείωση